

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 101.896 van 17 december 2001
in de zaak A. 113.784/X-3142.**

In zake : Guido PEERSMANS,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. DE SIMONE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Sint-Jansplein 49, bus 6

tegen :

De Post.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Guido PEERSMANS op 6 december 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing genomen door De Post "waarbij aan verzoeker werd meegedeeld dat ingevolge het unaniem advies d.d. 28.11.2001 van de Commissie van Beroep de door dhr. De Prêtre opgelegde tuchtmaatregel van afzetting definitief is geworden, en verzoeker vanaf 04.12.2001 uit de dienst wordt verwijderd en afgezet";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 6 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 december 2001;

Gezien het verslag opgemaakt door staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van advocaat E. DE SIMONE, die verschijnt voor verzoeker, en van inspecteur L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 10 februari 2001 verschijnt in de krant "De Morgen" een reportage over verzoeker die over zijn problemen met De Post vertelt waarin hem woorden "strafkamp" en "tirannen" in de mond worden gelegd en een uitlating over de zelfmoord van een postman.

1.2. Op 21 mei 2001 verschijnt opnieuw in de krant "De Morgen" een artikel met betrekking tot verzoeker waarin een beschuldiging aan het adres van de verwerende partij van het doen verdwijnen van belangrijke documenten aan verzoeker wordt toegedicht.

1.3. Over die interviews wordt aan verzoeker op 8 mei en op 6 juni 2001 om uitleg gevraagd. Hij wenst evenwel geen verklaringen af te leggen omdat dit "het onderwerp uitmaakt van een strafrechtelijk onderzoek". In zijn antwoord van 13 juni 2001 schrijft hij dat hij niet akkoord is "met enkele van de in (zijn) mond gelegde en door (de verwerende partij) aangehaalde uitspraken".

1.4. Op 25 juli 2001 stelt de onmiddellijke chef van verzoeker voor hem de tuchtstraf van de afzetting op te leggen wegens de volgende feiten :

"De krantenartikelen van 10 februari 2001 en 21 mei 2001 die zijn verschenen in 'De Morgen' waarin u de termen 'strafkamp', 'tirannen', de impliciete verwijzing naar de vermeende schuld van De Post in de zelfmoord van een postman uit Wezembeek-Oppem, de insinuatie die De Post belangrijke documenten zou laten verdwijnen en de verwijzing naar een gerucht als zouden uw vervangers er een potje van maken en dat de mensen van 'uw ronde' steen en been klagen, tast niet alleen het vertrouwen van het publiek in De Post aan maar schaadt tevens de belangen van De Post in het algemeen. Het recht op antwoord dat u zou hebben geëist ten aanzien van 'De Morgen' is nooit verschenen. De Post kan dus geen rekening houden met het feit dat de aangehaalde uitspraken uit hun context zijn getrokken".

1.5. Verzoeker wordt hierover gehoord en op 26 september 2001 beslist de onmiddellijke chef de tuchtstraf van afzetting op te leggen. Verzoeker tekent beroep aan tegen die tuchtstraf.

1.6. Na verzoeker en zijn verdediger te hebben gehoord geeft de commissie van beroep in zijn zitting van 28 november 2001 advies en gaat "unaniem akkoord met de afzetting".

1.7. Op 6 december 2001 wordt de beslissing tot afzetting aan verzoeker betekend.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve handeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van de verdediging en van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, de uiterst dringende noodzakelijkheid van de voorlopige schorsing duidelijk moet worden aangetoond;

Overwegende dat, om te voldoen aan die voorwaarde, feiten en gegevens door verzoeker aangebracht moeten worden die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden, met andere woorden, aannemelijk moeten maken dat de schorsing, ingeval de vordering onderzocht wordt volgens de gewone procedureregeling inzake

schorsing en de schorsing aldus eerst over een paar weken, doch binnen vijfenveertig dagen na het instellen van de vordering bevolen zou worden, onmiskenbaar te laat zou komen, omdat het aangevoerde nadeel dat ernstig wordt genoemd, gerealiseerd zou zijn en niet meer, of alleszins heel moeilijk nog hersteld zou kunnen worden, met name zo moeilijk als in het geval dat de tenuitvoerlegging niet wordt geschorst;

2.3. Overwegende dat verzoeker te dezen stelt dat zijn afzetting tot gevolg kan hebben dat in een procedure die hij voor het Hof van beroep te Antwerpen voert en die vastgesteld was op 10 december 2001 en in voortzetting is gesteld op 17 december 2001 het gebrek aan belang zal worden vastgesteld omdat hij in die procedure een dienstnazicht vraagt terwijl hij is afgezet; dat ook dergelijk dienstnazicht niet meer mogelijk zal zijn vanaf maart 2002 omdat dan een nieuwe normering voor de dienstronden zal gelden; dat zijn afzetting ook tot de onmiddellijke vacantverklaring van zijn ronde en de tot de aanstelling van een nieuwe titularis leidt;

3.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota antwoordt dat het dienstnazicht ten allen tijde kan plaatsvinden en dat indien zou blijken dat de ronde die aan verzoeker wordt opgelegd te zwaar is, er altijd een compensatie kan toegepast worden met ofwel vakantiedagen ofwel een geldbedrag; dat zij er ter zitting nog aan toevoegt dat bij een gebeurlijke schorsing volgens de gewone procedure van de bestreden beslissing verzoeker zonder probleem opnieuw teruggezet kan worden op zijn plaats en functie die bestonden op het ogenblik van de bestreden beslissing;

3.4. Overwegende dat de door verzoeker gevoerde procedure voor het Hof van beroep te Antwerpen geen uitstaans heeft met de thans door hem bestreden beslissing; in het ene geval gaat het om een vordering tot het verkrijgen van een dienstnazicht van een ronde van een postbode en in het andere geval gaat het om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een tuchtstraf; dat het door hem ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel evenmin op die procedure voor het Hof van beroep betrekking heeft; dat het verband dat hij meent te zien tussen onderhavige vordering en de genoemde procedure steunt op een loutere veronderstelling en dat die veronderstelling bovendien nog vooruitloopt op de beslissing van de rechter in beroep; dat overigens de bestreden beslissing in de huidige stand van zaken niet als definitief kan worden aangemerkt; dat ook niet wordt aangetoond dat de verwerende partij niet bij machte zou zijn om verzoeker bij een gebeurlijke schorsing volgens

de gewone procedureregeling terug op te nemen in zijn functie en opdracht zoals die bestond voor de bestreden beslissing; dat verzoeker aldus niet aannemelijk maakt dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden;

3.5. Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen;

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien december 2000 en een, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.